

صُلح حُدَيِّيہ

جا 2 سبق

16 July 2026

(For Islamic Brothers)

ہفتیوار سنتن پری اجتماع ۾ ٹیٹ وارو
سنتن پریو بیان

16 جولاءِ 2026ء (متوقع اسلامي تاريخ: 01 صفر شريف 1448ھ)

تي پاڪستان ۾ دعوت اسلامي جي هفتيوار اجتماعات ۾ ٿيڻ وارو بيان

صُلح حُدَيْبِيه جا 2 سبق

(ڪاميابي جي راه ۾ حڪمت و تدبير جي

اهميت ۽ بدشگوني جي ڪات جو بيان)

هن بيان ۾ توهان ڄاڻي سگهندؤ...

... ❀ صُلح حُدَيْبِيه حڪت ۽ تدبير جو بيمثال واقعو

... ❀ سٺي تدبير اڀايو!

... ❀ ڪاميابيءَ جون ٻه شرطون

... ❀ ڪرشمين جو انتظار نه ڪيو

پيشڪش

FOR FEEDBACK
(+92) 315 2692 786

الْمَدِينَةُ الْعِلْمِيَّةُ

Islamic Research Center

GET MORE SPEECHES
(+92) 310 8882 033

(شعبه: بيانات دعوت اسلامي)

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعٰلَمِيْنَ وَالصَّلٰوةُ وَالسَّلَامُ عَلٰى خَاتَمِ النَّبِيِّنَّ ط

اَمَّا بَعْدُ فَاَعُوْذُ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيْطٰنِ الرَّجِيْمِ ط بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ط

وَعَلٰى اِيْلِكَ وَاَصْحٰبِكَ يَا حَبِيْبَ اللّٰهِ

اَلصَّلٰوةُ وَالسَّلَامُ عَلَیْكَ يَا رَسُوْلَ اللّٰهِ

وَعَلٰى اِيْلِكَ وَاَصْحٰبِكَ يَا نُوْرَ اللّٰهِ

اَلصَّلٰوةُ وَالسَّلَامُ عَلَیْكَ يَا نَبِيَّ اللّٰهِ

نَوِيْتُ سُنَّتَ الْاِعْتِكَافِ (ترجمو: مون سنّت اعتكاف جي نيّت ڪئي)

درودِ پاڪ جي فضيلت

اللّٰهُ پاڪ جي آخري نبي، رسولِ هاشمي صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَاٰلِهِ وَسَلَّم جو فرمان آهي: جنهن

مون تي 100 ڀيرا درودِ پاڪ پڙهيو، اللّٰهُ پاڪ ان جي ٻنهي اکين جي وچ ۾ لکي ڇڏيندو آهي ته هي (شخص) نفاق ۽ جهنم جي باهه کان آزاد آهي ۽ کيس قيامت جي ڏينهن شهيدن سان گڏ رکندو.

ڪا به عمل ڪا خالي تهائيا ڪرم هئا | جنت ۾ لڳي مجھے عادت درود کي
سڀ ڪام بن رهے ہیں کوئی رنج و غم نہیں | لمحہ بہ لمحہ ساتھ ہے برکت درود کي

صَلُّوْا عَلَی الْحَبِيْب! صَلَّی اللّٰهُ عَلٰی مُحَمَّدٍ

بيانِ بدنِ جون نيتون

حديثِ پاڪ ۾ آهي: اِنَّمَا الْاَعْمَالُ بِالنِّيَّاتِ عملن جو دارومدار نيتن تي آهي. (1)

اي عاشقانِ رسول! سَنِين سَنِين نيتن سان عمل جو ثواب وڌي ويندو آهي، اچو ته بيان ٻڌڻ کان پهريان سَنِيون سَنِيون نيتون ڪري وٺون ٿا. نيت ڪيو ته! **الله جي رضا جي لاءِ بيان ٻڌندس** **بِأَدَبٍ وَيَهْنَدِس** **خوب توجهه** سان بيان ٻڌندس **جيڪو ٻڌندس ان کي ياد رکڻ، پاڻ عمل ڪرڻ ۽ ٻين تائين پهچائڻ جي ڪوشش ڪندس.**

صَلُّوْا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ عَلَى مُحَمَّدٍ

پيارا اسلامي پاترو! صُلحِ حُدَيْبِيه اسلامي تاريخ جو اهو عظيم واقعو آهي، جنهن سبب اسلام ايتري ترقي حاصل ڪئي جو ان کان پهريان ڪڏهن نه حاصل ڪئي هئي. اسلامي تاريخ ۾ هي هڪ نرالو ۽ اڻ ٿيڻو موڙ هو، هن صلح جي ظاهري صورت ٻڌائي رهي هئي ته مسلمانن شڪست کائي ويا، پر محبوبِ ڏيڻا، مڪي مدني سلطان **صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ** هن صلح جي پويان لڪل رازن کي ڏسي رهيا هئا. هي صلح پياري آقا، مڪي مدني مصطفيٰ **صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ** جي حڪمت، دانائي ۽ تدبيرِ اُمور جو هڪ شاهڪار آهي. اچو ته! هن صلح جي مختصر تفصيل (*Details*) ۽ ان مان ملندڙ سبق ٻڌون ٿا:

صلحِ حُدَيْبِيه حڪمت ۽ تدبير جو بيمثال واقعو

سن 6 هجري جو واقعو آهي، پيارا آقا، مڪي مدني مصطفيٰ **صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ** 1400 صحابه ڪرام **رَضِيَ اللهُ عَنْهُمْ** کي ساڻ ڪري عمري جو احرام ٻڌي مڪي پاڪ ڏانهن روانا ٿيا. جڏهن **حُدَيْبِيه** نالي مقام آيو ته اوچتو (*Suddenly*) پاڻ **صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ** جي مبارڪ ڏاچي **قَصُويٰ** ويهي رهي، صحابه ڪرام **رَضِيَ اللهُ عَنْهُمْ** کي پريشاني ٿي ته اڄ قصويٰ خلافِ عادت ائين ڇو ويهي رهي آهي. پاڻ **صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ**

وَاللَّهُ وَسَلَّمَ فرمايو:

مَا خَلَّتِ الْقَصَوَاءُ، وَمَا ذَاكَ لَهَا بِخُلُقٍ، وَلَكِنْ حَبَسَهَا حَابِسُ الْفِيلِ

ترجمو: قصويٰ ضد ڪري نه ويني آهي ۽ نه ئي هن جي اهڙي عادت آهي، پر هن کي انهيءَ (رب ڪريم) روڪي ڇڏيو آهي، جنهن هاڻين (يعني ابرهه جي فوج) کي روڪي ڇڏيو هو. (1)

يعني قصويٰ ڏاڇيءَ جو اهڙي طرح خلافِ معمول (*Unusually*) ويهي رهڻ هڪ خدائي اشارو هو ته هي مبارڪ قافلو مڪي پاڪ ڏانهن نه وڃي پر اتي ئي **حُدَيْبِيه** ۾ ترسي پوي.

هيڏانهن مسلمانن جو اهو قافلو **حُدَيْبِيه** ۾ ترسيو، هوڏانهن مڪي جي ڪافرن سمجهيو ته شايد مسلمان جنگ جي ارادي سان آيا آهن، تنهنڪري انهن به جنگ جي تياري شروع ڪري ڏني. خير! واقعو ڊگهو آهي، پر مان ٿورو مختصر ڪري رهيو آهيان، هاڻي ٻنهي پاسن کان هڪ ٻئي ڏانهن قاصد موڪلڻ جو سلسلو شروع ٿي ويو ته جيئن معلوم ٿي سگهي ته غير مسلم ڇا ٿا چاهن ۽ مسلمان ڇا ٿا چاهن. سڀ کان پهريان بُدَيل نالي هڪ شخص غير مسلمن جي طرفان قاصد بڻجي آيو، پياري آقا، مڪي مدني مصطفيٰ **صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ** فرمايو: اهل مڪه کي ٻڌايو ته اسان جنگ جو ارادو نه ٿا رڪون، اسان ته بس عمرو ڪرڻ جي لاءِ آيا آهيون، عمرو ڪري واپس هليا وينداسين.

پر بدنصيب غير مسلم هن ڳالهه تي به راضي نه ٿيا، اُهي ڪنهن به صورت

۾ هن ڳالهه جي حق ۾ نه هئا ته مسلمان مڪي ۾ داخل ٿين. خير! مذاڪرات جو سلسلو جاري هو، ان دوران سهيل بن عمرو نالي هڪ شخص غير مسلمن جي طرفان قاصد بڻجي حاضر ٿيو. جڏهن هي **حُدَيْبِيه** پهتو ته پياري آقا **صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ** فرمايو: هاڻي سُهَيْل (يعني آسانيءَ وارو) اچي ويو آهي، هاڻي توهان جو معاملو آسان ٿي ويندو.

سُهَيْل اچڻ سان ئي چيو: اي محمد **صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ**! جيڪڏهن توهان جنگ نه ٿا چاهيو، امن چاهيو ٿا ته اچو! اسان گڏجي شرطون طئي ڪري وٺون ٿا. پيارا آقا، مڪي مدني مصطفيٰ **صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ** ڪافي دير تائين سهيل سان گڏ ويهي شرطن (**Terms & Conditions**) تي ڳالهه ٻولهه ڪندا رهيا، آخرڪار ٻنهي طرفن کان شرطون طئي ٿي ويون ۽ امن معاهدو لکي ان تي صحيحون ڪيون ويون.

هتي جيڪا حيرت انگيز ڳالهه سامهون اچي ٿي اها هيءَ هئي ته هن معاهدي ۾ مسلمانن تي سخت پابنديون عائد ڪيون ويون هيون ۽ غير مسلمن کي تمام گهڻي چوٽ ڏني وئي هئي، مثال طور: ان ۾ هڪ شرط هيءَ به هئي ته جيڪڏهن مديني جو ڪو شخص مڪي هليو اچي ته اهلِ مڪه ان کي پاڻ وٽ رکي سگهن ٿا، پر جيڪڏهن مڪي مان ڪو مسلمان مديني هليو وڃي ته مسلمان ان کي پاڻ وٽ نه ٿا رکي سگهن پر ان کي واپس مڪي موڪلڻو پوندو.

هي اهڙيون سخت شرطون هيون جيڪي ظاهري طور ڪنهن کي به سمجهه ۾ نه پئي آيون.

حضرت فاروق اعظم ۽ جوشي ايماني جو مظاهرو

ايسيتائين جو امت جا تمام وڏا مدبر حضرت عمر فاروق اعظم رَضِيَ اللهُ عَنْهُ بارگاه رسالت ۾ حاضر ٿيا، عرض ڪيائون: **اَلَسْتَ نَبِيَّ اللهِ حَقًّا** (يا رسول الله صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ) ڇا اوهان سچا نبي نه آهيو؟ حضور جان ڪائنات صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ فرمايو: **بَلَىٰ** ڇو نه...؟ (ضرور مان سچو نبي آهيان). عرض ڪيائون: **اَلَسْنَا عَلَى الْحَقِّ وَعَدُّوْنَا عَلَى الْبَاطِلِ** ڇا اسان حق تي ۽ اسان جو دشمن باطل تي نه آهي...؟ فرمايائون: **بَلَىٰ** ڇو نه. حضرت عمر فاروق رَضِيَ اللهُ عَنْهُ عرض ڪيو: **فَلِمَ تُعْطِي الدُّيْنَةَ فِي دِيْنِنَا** يعني جڏهن اهو حال آهي ته پوءِ اسان پنهنجي دين ۾ گهٽتائي اچڻ جو ڏيون (يعني اسان غير مسلمن جون اهڙيون سخت شرطون ڇو مڃيون؟) پياري رسول، رسول مقبول صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ فرمايو: **اِنَّ رَسُوْلَ اللهِ وَلَسْتُ اُغْصِيهِ وَهُوَ نَاعِرِي** يعني اي عمر! مان الله جو رسول آهيان، مان الله پاڪ جي نافرمانِي نه ڪندو آهيان، اهو ئي منهنجو مددگار آهي **(1)**.

يعني هن صلح جي اندر جيڪو راز هو، بظاهر حضرت عمر فاروق اعظم رَضِيَ اللهُ عَنْهُ جهڙا مدبر (*Wise Person*) به ان کي سمجهي نه سگهيا، پر هي پياري آقا، مڪي مدني مصطفيٰ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي حڪمت، تدبير ۽ دوراندوشيءَ جو تمام اعليٰ ترين فيصلو هو. جڏهن هي معاهدو ٿي چڪو ته الله پاڪ هن صلح جي باري ۾ فرمايو:

ترجمو ڪنز العرفان: بيشڪ اسان توهان جي لاءِ روشن فتح جو فيصلو فرمائي ڇڏيو.

اِنَّا فَتَحْنَا لَكَ فَتْحًا مُّبِينًا

(پارو: 26، سورة فتح: 1)

يعني اي پيارا محبوب ﷺ! هي صلح جنهن کي ظاهري طور شڪست سمجهيو پيو وڃي، هن صلح جي پردي ۾ اسان توهان جي لاءِ روشن فتح رکي ڇڏي آهي.¹

انهن جي جا تدبيراً سا تقدير آ

سُبْحَنَ اللَّهِ! هن صلح ۾ ڪهڙي حڪمت هئي، اها ٿوري ئي عرصي کان پوءِ واضح ٿيڻ شروع ٿي وئي. علماءِ ڪرام لکن ٿا: **◆** پهريان اهل اسلام ۽ ڪافرن جي وچ ۾ جنگ هئي، تنهنڪري غير مسلمن کي اهل اسلام جي ويجهو اچڻ جو موقعو نه ملندو هو، جڏهن هي صلح ٿي وئي ته غير مسلم، مسلمانن وٽ اچڻ وڃڻ لڳا، سندن طور طريقا، ۽ آداب زندگي ويجهو کان ڏسڻ لڳا، قرآن ڪريم جون آيتون ٻڌڻ لڳا، ان جي برڪت سان سندن دلين ۾ اسلام جي روشني ڦهلجڻ شروع ٿي وئي **◆** اهڙي طرح پري ۽ ويجهي وارا اُهي قبيلا جيڪي مڪي جي قريشن جي خوف سبب مسلمانن کان پري هئا، اهي به ويجهو اچڻ لڳا **◆** وڌيڪ هي ته اڳ ۾ مسلمانن کي مڪي جي ڪافرن جي خطري مان ئي فرصت نه ملندي هئي، هن صلح کان پوءِ اهو خطرو في الحال تري ويو، تنهنڪري پياري آقا، مڪي مدني مصطفيٰ ﷺ روم ۽ ايران (*Rome & Iran*) وغيره پري پري جي بادشاهن ڏانهن خط روانا ڪيا، انهن کي اسلام جي دعوت ڏني. مطلب ته هن صلح کان پوءِ ئي اسلام جي روشني پري پري تائين پکڙجڻ شروع ٿي وئي، ان جو نتيجو هي نڪتو جو صرف 3 سالن جي عرصي بعد مڪو به فتح ٿي ويو ۽ اسلام جي روشني به ڦهلجي وئي. **علماءِ ڪرام لکن ٿا ته:** هنن 3 سالن ۾ ايترا ته ماڻهو مسلمان ٿيا

¹ تفسير در منثور، ٻاره: 26، سورة فتح، زير آيت 1، جلد: 7، صفحہ: 509 ملخصاً

جو ان کان اڳ ايترا نه ٿيا هئا، هنن ٽن سالن ۾ اسلام کي اُها ترقي ۽ اُهو عروج مليو جيڪو ان کان اڳ ڪڏهن به نه مليو هو.¹

سُبْحَنَ اللّٰه! هي هو پياري آقا، رسولِ خدا، احمدِ مجتبيٰ ﷺ جي حڪمت، دانائي ۽ تدبير جو اهو شاهڪار جنهن سڀني کي حيرت ۾ وجهي ڇڏيو. مولانا حسن رضا خان صاحب رحمة الله عليه لکن ٿا:

ڪام جو اُن سے هُوءَ، پُورا هُوءَ | اُن کي جو تدبير هُئي تقدير هُئي²

يعني پيارا آقا ﷺ جنهن به ڪم ڏانهن رخ ڪندا آهن، اهو انجام تائين پهچي ويندو آهي، پاڻ ﷺ جو شان اهو آهي جو جنهن به ڪم لاءِ جيڪا حڪمت عملي ترتيب ڏيندا آهن، تقدير جو قلم به ان ئي طرف هلڻ شروع ٿي ويندو آهي.

صَلُّوْا عَلَى الْحَبِيبِ! ﷺ

صلحِ حُدَيْبِيه مان ملڻ وارا به سبق

پيارا اسلامي ڀائرو! صلحِ حُدَيْبِيه جي هن واقعي مان هُونئن ته ڪيترائي سبق سکڻ لاءِ ملن ٿا، پر پنهنجي موضوع جي مناسبت سان مان صرف 2 ڳالهيون عرض ڪري رهيو آهيان:

(1) تعميري ڪمن تي توجهه ڏيو!

هن مان پهريون سبق اسان کي هي سکڻ لاءِ ملي ٿو ته جيڪڏهن اسان برائي جون پاڙون نه ٿا پئي سگهون ته اسان کي وقتي طور ان کان منهن موڙي،

¹ سيرتِ مصطفیٰ، صفحہ: 360۔

² ذوقِ نعت، صفحہ: 224۔

تعميري ڪمن ۾ لڳي وڃڻ گهرجي.

توهان هن ۾ پياري آقا ﷺ جي حڪمت ۽ دانائي ڏسو! جيڪڏهن مڪي جي ڪافرن سان هي امن معاهدو نه ٿئي ها ته مسلمان جنگين ۾ مصروف رهن ها، پري پري وارن قبيلن تائين اسلام جو پيغام نه پهچي ها، بين ملڪن جي بادشاهن کي خط لکڻ جو موقعو نه ملي ها، تنهنڪري، پاڻ سڳورن ﷺ عارضي طور تي مڪي جي ڪافرن جي سامهون امن معاهدي جي ديوار کڙي ڪري ڇڏي ۽ پنهنجي پنهنجي اصل (حقيقي) مقصد کي اڳتي وڌايو.

هن کي چوندا آهن: اختلاف تي مقصد کي ترجيح ڏيڻ (يعني *Mission over Conflict*)

ناڪاميءَ جو هڪ سبب

اسان وٽ ائين ٿيندو آهي ته ناڪامين جي هڪ وڏي سبب ڏانهن توجهه نه ڏني ويندي آهي، اهو سبب ڪهڙو آهي؟ اهو هي آهي ته ماڻهو جهيڙن جهڻن ۾ پئجي پنهنجو اصل مقصد (*Real aim*) وساري ويهندا آهن. مثال طور: ڪي ماڻهو اهو پڪو ارادو ڪندا آهن ته جيسيتائين مان پنهنجي گهر مان فلمون ۽ ڊراما بند نه ڪرايان تيسيتائين مون کي آرام نه ايندو، هاڻي هن مقصد کي پورو ڪرڻ لاءِ ڪڏهن وڏي پاءُ سان جهيڙو ڪرڻ، ڪڏهن پيڻ سان بدتميزي ڪرڻ، ڪڏهن ماءُ سان رُسي وڃڻ ۽ ڪڏهن والد صاحب کان منهن موڙي ڇڏڻ، ان جو نتيجو اهو نڪرندو آهي؟ جو گهر وارا سمجهڻ بجاءِ وِتر بدظن ٿي ويندا آهن. ان جو بهترين حل هي آهي ته توهان گهر وارن کي پيار، محبت ۽ حڪمت عملي سان سمجهايو، جيڪڏهن سمجهي وڃن ته نيڪ، نه ته

انهن جي هن ڪم کي دل ۾ خراب سمجهندي عارضي طور خاموشي اختيار ڪريو، محلي وارن کي، پنهنجن دوستن يارن کي نيڪي جي دعوت ڏيندا رهو ۽ گهر ۾ صرف پنهنجو سنو ڪردار ڏيکاريو، **إِنْ شَاءَ اللَّهُ الْكَرِيمُ!** هڪ ڏينهن اهو وقت ايندو جو توهان جا گهر وارا پاڻ ئي توهان جي ڳالهه سمجهي ويندا. **◆ اهڙي طرح جيڪڏهن اسان پنهنجن ڪاروباري معاملن کي به ڏسون** **◆** گهريلو معاملن تي غور ڪريون **◆** روزمره جي زندگي تي غور ڪريون، توهان کي هر جاءِ تي هي ڏسڻ ۾ ايندو ته ماڻهو وڙهڻ ۽ جهيڙا ڪرڻ ۾ لڳل هوندا آهن **◆** هن هينئن ڪيو ته مان هينئن ڪندس **◆** فلاڻي مون کي نه گهرايو ته مان به ڪيس نه گهرائيندس **◆** پنهنجي دڪان تي ويهي پنهنجي دڪان تي توجهه ڏيڻ بدران ٻين جي باري ۾ بدگماني ڪندا رهندا آهن، اڄ گراهڪ (*Customer*) نه آيا آهن چوڻه فلاڻي جي نظر تمام خراب آهي، فلاڻو تعويذ ڪرائي ڇڏيندو آهي **◆** فلاڻي جادو ڪرائي ڇڏيو آهي تنهنڪري گهر جو سُڪون برباد ٿي ويو آهي. اڙي ادا! جهيڙن جهڻن کي ڇڏي ڏيو! يقين ڪريو! جيترو وقت اسان ٻين کي جهُڪائڻ ۾ لڳائيندا آهيون، ان جو اڌ وقت به جيڪڏهن اسان پاڻ کي سنوارڻ تي لڳايون ته اسان ترقي ڪري سگهون ٿا. پر حالتون اهڙيون آهن جو اسان پنهنجو سمورو وقت ٻين کي جهُڪائڻ ۾ لڳائي ڇڏيندا آهيون، پوءِ جڏهن اصل مقصد ۾ ناڪامي ٿيندي آهي ته بدشگونيون ڪرڻ شروع ڪندا آهيون ته **◆** ڪاري ٻلي رستو ڪٽي وئي هئي، ان ڪري ڪامياب نه ٿيس **◆** فلاڻي منحوس جو منهن ڏٺو هو، تنهنڪري ناڪامي ٿي.

اختلافن کي سلجھائڻ (يعني Conflict management) هڪ مڪمل مضمون (Subject) آهي، اسان کي اهو سکڻ گهرجي، اختلافن کي بس وڌائيندو رهڻ،

هر وقت رڳو اختلافن ۾ ئي رُڌل رهڻ ڪافي نه هوندو آهي، اهو ترقي کي روڪي ڇڏيندو آهي، تنهنڪري اختلافن کي حڪمتِ عملي ۽ تدبير سان مينج *manage* ڪري پنهنجي مقصد ڏانهن وڌڻ گهرجي. الله پاڪ اسان کي اهڙي

توفيق نصيب فرمائي. اَمِينُ بِجَاهِ خَاتَمِ النَّبِيِّينَ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ

(2): سڄي تدبير اپنائيو!

پيارا اسلامي ڀائرو! صلح حُدَيْبِيَّةَ مان اسان کي ٻيو سبق هي سڪڻ لاءِ ملي ٿو ته اسان کي ڪمن ۾ تدبير اختيار ڪرڻ گهرجي. تدبير جي معنيٰ آهي: **النَّظَرُ** **فِي عَاقِبَةِ الْأَمْرِ** يعني ڪم جي نتيجي کي ڪم ڪرڻ کان اڳ سوچڻ. (1)

ڏسو! صلح حديبيه جي موقعي تي صحابه ڪرام **رَضِيَ اللهُ عَنْهُمْ** سخت شرطن کي ڏسي رهيا هئا، پر پيارا آقا **صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ** هن صلح جي نتيجي ۾ ملڻ واري فتح مبين (روشن فتح) تي نظر فرمائي رهيا هئا. هن صلح جي نتيجي ۾ غير مسلمن جي ويجهو اچڻ، اسلام کي سمجهڻ ۽ دائره اسلام ۾ داخل ٿيڻ کي ڏسي رهيا هئا. پوءِ هن تدبيرِ مصطفيٰ **صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ** جو اهو نتيجو نڪتو جو دنيا ڌنگ رهجي وئي.

عملن جي انجام کان غافل نه ٿيو!

معلوم ٿيو ته اسان کي به تدبير اختيار ڪرڻ گهرجي. معذرت سان عرض ڪري رهيو آهيان، اسان ماڻهو بهتر تدبير نه ڪندا آهيون پوءِ جڏهن ناڪامي ٿيندي آهي ته پنهنجين ناڪامين (*Failures*) جو الزام تقدير تي هڻي ڇڏيندا آهيون ته **◆** بس قسمت ئي اهڙي هئي **◆** تقدير ۾ ئي اهو لکيل هو **◆** انسان

ڇا ٿو ڪري سگهي، انسان جي وَسَ ۾ ڇا آهي، جيڪو الله پاڪ لکي ڇڏيو آهي، اهو ئي ٿيڻو آهي.

مان هن ڳالهه جو انڪار نه ٿو ڪري سگهان ۽ نه ئي ڪندس، **الحمدُ لِلّٰه**! اسان مسلمان آهيون، اسان جو سچو، پڪو عقيدو آهي ته:

وَالْقَدَرُ خَيْرٌ وَشَرٌّ مِنَ اللَّهِ تَعَالَى

يعني هر سني ۽ خراب تقدير الله پاڪ جي طرفان آهي.

پر اسان کي مُڪافاتِ عمل (عملن جي نتيجي) کان به غافل نه ٿيڻ گهرجي. بيشڪ اسان جا عمل نتيجو ڏيندا آهن. توهان قرآن ڪريم پڙهو! الله پاڪ ارشاد فرمائي ٿو:

ترجمو ڪنز العرفان: ۽ الله انهن تي ظلم ناهي ڪيو بلڪ اهي پاڻ پنهنجين جانين تي ظلم ڪن ٿا

وَمَا ظَلَمَهُمُ اللَّهُ وَلَكِنْ أَنْفُسُهُمْ يَظْلِمُونَ

(پارو: 4، سورة آل عمران: 117)

يعني جيڪي ناڪامي ۽ تباهي جو شڪار ٿيا، انهن تي الله پاڪ ڪو ظلم نه ڪيو، ربُّ رحمن ۽ رحيم ته ڪنهن جي محنت کي ضايع نه فرمائيندو آهي، اصل ۾ ماڻهن پاڻ پنهنجين جانين تي ظلم ڪيا، پاڻ گناهه ڪمايائون، پاڻ ئي ڪاميابيءَ جون شرطون پوريون نه ڪيائون، تنهنڪري نتيجو ناڪامي ۽ تباهي نڪتو.

هڪ جاءِ تي الله پاڪ فرمايو:

ترجمو ڪنز العرفان: ۽ توهان جا عمل توهان جي لاءِ آهن

وَلَكُمْ مَّا كَسَبْتُمْ

(پارو: 1، سورة بقره: 134)

هڪ ٻي جاءِ تي فرمايو ويو:

ترجمو **ڪنز العرفان**: جنهن ساهه جيڪو چڱو ڪمايو اهو انهيءَ جي لاءِ آهي ۽ جنهن ساهه جيڪو برو ڪمايو ان جو وبال انهيءَ تي آهي.

لَهَا مَا كَسَبَتْ وَعَلَيْهَا
مَا اكْتَسَبَتْ

(پارو: 3، سورة بقره: 286)

هڪ هنڌ ارشاد ٿيو:

ترجمو **ڪنز العرفان**: توهان کي توهان جي ڪمايل عملن جو ئي بدلو ڏنو پيو وڃي.

هَلْ تَجْزَوْنَ إِلَّا بِمَا كُنْتُمْ تَكْسِبُونَ

(پارو: 11، سورة يونس: 52)

سورة شوريٰ ۾ ته الله پاڪ بلڪل صاف فرمائي ڇڏيو:

ترجمو **ڪنز العرفان**: ۽ توهان کي جيڪا مصيبت پهتي اها توهان جي هٿن جي ڪيل عملن جي سبب آهي

وَمَا أَصَابَكُمْ مِنْ مُصِيبَةٍ فِيمَا

كَسَبْتُمْ أَيْدِيَكُمْ (پارو: 25، سورة شوريٰ: 30)

معلوم ٿيو ته نتيجو اسان جي عملن جو هوندو آهي، اسان کي جيڪا مصيبت پهچندي آهي، پوءِ اها ناڪاميءَ جي صورت ۾ هجي، تنگدستيءَ جي صورت ۾ هجي، پریشانيءَ جي صورت ۾ هجي، حادثن جي صورت ۾ هجي، اڪثر ڪري اهي مصيبتون اسان کي اسان جي عملن جي نتيجي ۾ ملنديون آهن. تنهنڪري هر ناڪاميءَ جو الزام تقدير تي هڻڻ بجاءِ بهتر آهي ته اسان پنهنجي تدبير تي غور ڪريون. جيڪڏهن ڪنهن ڪم ۾ اسان کي ناڪامي ٿي آهي ته ضرور اسان کي غلطي ڪئي هوندي، اُن غلطيءَ کي سڃاڻڻ جي عادت اختيار ڪرڻ گهرجي.

بدشگوني گناه آهي

هاڻي ته خير حالتون تمام گهڻيون خراب ٿي چڪيون آهن، ماڻهو تقدير تي به الزام گهٽ ڏيندا آهن، پنهنجي ناڪاميءَ جو سمورو وبال ڪاري ٻلي کي سمجهندا آهن. **♦** ڪاري ٻلي رستو ڪٽي وئي هئي **♦** گهر هلائڻ جو فن پاڻ کي نه ايندو آهي، شادي ناڪام ٿي وئي، جهيڙن جهڻن ۽ طلاق تائين ڳالهه پهچي وئي ته الزام صفر مهيني تي ته صفر مهينو منحوس آهي، تنهنڪري شادي نه هلي سگهي **♦** گاڏي پاڻ چڱي نموني نه هلائي رهيا هئا، ڊرائيونگ (*Driving*) جي دوران موبائل تي ڳالهائي رهيا هئا، تيز رفتاري (*Over Speed*) سان هلي رهيا هئا پر خدانخواستہ ايڪسيڊنٽ (*Accident*) ٿي ويو ته الزام ايمبولينس (*Ambulance*) جي آواز تي هڻي ڇڏيو ته گهر مان نڪرندي ئي ايمبولينس جو آواز ٻڌو هو، تنهنڪري هي مسئلو ٿي ويو **♦** سفر تي وڃڻ جا آداب هوندا آهن، دعائون پڙهڻيون هونديون آهن، صدقو خيرات وغيره ڪرڻ گهرجي، سفر تي روانو ٿيڻ کان اڳ نماز سفر پڙهڻ سنت آهي، اهي سمورا ڪم اسان نه ڪندا آهيون پر رستي ۾ جيڪڏهن ڪو نقصان ٿي وڃي ته الزام ستارن تي لڳي ويندو آهي ته اڄ ستارو گردش ۾ هو **♦** اهڙي طرح غصو پنهنجو ڪنٽرول (*Control*) نه ٿيندو آهي، زبان جڏهن هلندي آهي ته بي لغام گهوڙي جيان هلندي ويندي آهي، پوءِ جڏهن نتيجي ۾ لڙائي ٿي ويندي آهي ته الزام ويچاري قينچيءَ (*Scissors*) تي يا گهر جي ٿانون تي ايندو آهي ته خالي قينچي هلائڻ سان جهيڙو ٿيندو آهي اهڙي طرح ٻيا به ڪيترائي مثال آهن.

پيارا اسلامي ڀائرو! هي صرف بدشگوني آهي، توهان ٿورو غور ته

ڪريو! ڇا **مَعَاذَ اللَّهِ!** **﴿﴾** الله پاڪ اسان جو معاملو هڪ ٻلي جي هٿ ۾ ڏئي ڇڏيو آهي؟ **﴿﴾** ايمبولينس (*Ambulance*) جي آواز جي حوالي ڪري ڇڏيو آهي؟ **﴿﴾** اسان جو سمورو گهر ڦينچي جي حوالي ٿي ويو آهي ته هن گهر ۾ جهيڙو ٿيندو يا نه ٿيندو، ان جو فيصلو لوه جي بي جان ڦينچي ڪندي؟ **لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللّٰهِ.**

پيارا اسلامي ڀائرو! اسان اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ! مسلمان آهيون، اسان جو سڄو پڪو عقيدو آهي ته هن ڪائنات جو پَنُ پَنُ الله پاڪ جي حڪم جو محتاج آهي. قرآن ڪريم ۾ آهي:

ترجمو ڪنز العرفان: حڪم صرف الله جو ئي آهي

إِنِ الْحُكْمُ إِلَّا لِلّٰهِ

(پارو: 7، سورة انعام: 57)

هڪ هنڌ فرمايو ويو:

ترجمو ڪنز العرفان: پهريان ۽ پوءِ حڪم الله جو ئي آهي.

لِلّٰهِ الْأَمْرُ مِنْ قَبْلُ وَمِنْ بَعْدُ

(پارو: 21، سورة روم: 4)

معلوم ٿيو ته حڪم الله پاڪ جو هلندو آهي، ڦينچي جو نه هلندو آهي، ٻليءَ جو نه هلندو آهي، صفر شريف جي مقدس مهيني جو نه هلندو آهي، ايمبولينس (*Ambulance*) جي آواز جو نه هلندو آهي، حڪم الله پاڪ جو هلندو آهي ۽ الله پاڪ جو حڪم اڪثر اسان جي عملن سان وابسته هوندو آهي، جهڙا اسان ڪم ڪندا آهيون، اهڙو ئي نتيجو نڪرندو آهي. تنهنڪري **پيارا اسلامي ڀائرو! پنهنجي ناڪاميءَ جو الزام تقدير تي هڻڻ،**

هُرُو پُرُو بدشگونيون ڪرڻ، انهن ڳالهين مان نڪري اسان کي پنهنجي تدبير تي غور ڪرڻ گهرجي. هر ڪم ۾ سٺي تدبير اختيار ڪريو! پوءِ معاملو الله پاڪ جي حوالي ڪري ڇڏيو! **إِنْ شَاءَ اللَّهُ الْكَرِيمُ!** ڪاميابي قدم چمندي.

ڪاميابيءَ جون ٻه شرطون

الله پاڪ قرآن ڪريم ۾ فرمائي ٿو:

ترجمو ڪنز العرفان: ۽ ڪمن ۾ انهن کان مشورو وٺندا رهو. پوءِ جڏهن ڪنهن ڳالهه جو پڪو ارادو ڪري وٺو ته الله تي پروسو ڪيو

وَشَاوِرْهُمْ فِي الْأَمْرِ
فَإِذَا عَزَمْتَ فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ
(پارو: 4، سورة آل عمران: 159)

هي ڪنهن به جائز ڪم ۾ ڪاميابي (Success) حاصل ڪرڻ جو نصاب آهي، اسان کي 2 ڪم ڪرڻا آهن: **(1):** مشاورت، هي بهتر تدبير جو حصو آهي **(2):** الله پاڪ تي پروسو ڪرڻ.

جڏهن اسان کي اهو ٻڌايو پيو وڃي ته ڪنهن به ڪم جي لاءِ بهترين انداز ۾ تدبير ڪريو! ان جي لاءِ ٻين سان صلاح مشورو به ڪريو، جڏهن اهو سڀ ڪجهه ڪري وٺو ته الله پاڪ تي پروسو ڪري اُن ڪم ۾ لڳي وڃو! رب ڪريم توهان کي ڪاميابين سان نوازيندو.

جڏهن ڪجهه سمجه ۾ نه اچي رهيو هجي ته....

هڪ ڀيري هڪ صحابي **رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ** بارگاهِ رسالت ۾ حاضر ٿيا، عرض ڪيائون: يا رسول الله **صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ!** جڏهن مان ڪنهن معاملي ۾ حيران ٿي وڃان، ڪجهه سمجهه ۾ نه اچي رهيو هجي ته ڇا ڪرڻو آهي ته اهڙي صورت ۾ مون کي ڇا ڪرڻ گهرجي، نصيحت فرمايو! رسولِ ذِشَّان، مڪي مدني

سلطان ﷺ فرمایو: **خُذِ الْأَمْرَ بِالتَّدْبِيرِ** جیکو کرڻ چاهيو ٿا، ان ۾ تدبیر اختیار کریو! (1)

سپ کان وڏو عقلمند

هڪ حديث پاڪ ۾ آهي: رسولِ ديشان، مڪي مدني سلطان ﷺ

فرمایو: **يَا أَبَا ذَرٍّ! لَا عَقْلَ كَالْتَّدْبِيرِ** تدبیر کان وڌيڪ ٻيو ڪو به عقل نه آهي. (2)

يعني ڪم ڪرڻ کان اڳ ان جي نتيجي تي سوچڻ، هي سپ کان ڪامل عقل آهي، جيڪو ائين ڪندو آهي، ان کي ڪامل عقل وارو چيو ويندو آهي. (3)

تدبیر کے دستِ رنگیں سے تقدیر درخشاں ہوتی ہے

قدرت بھی مدد فرماتی ہے جب کوششِ انساں ہوتی ہے

۽ ڪنهن شاعر چيو آهي:

تم ستاروں کے بھروسے نہ بیٹھے رہنا

اپنی تدبیر سے تقدیر بناتے جاؤ!

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! ﷺ

ڪرشنمن جو انتظار نہ کریو!

پيارا اسلامي ڀائرو! اسان وٽ هڪ سوچ هيءَ به ڏني وئي آهي ته ماڻهو

ڪرشنمن ۽ ڪرامتن جو انتظار ڪندا رهندا آهن. ♦ جيئن مون دعا ڪري

1...مشكاة المصابيح، كتاب الآداب، باب الحذر والثاني في الامور، جلد: 2، صفحه: 226، حديث: 5057۔

2...مشكاة المصابيح، كتاب الآداب، باب الحذر والثاني في الامور، جلد: 2، صفحه: 227، حديث: 5066۔

3...لمعات التنقيح، كتاب الآداب، باب الحذر والثاني في الامور، جلد: 8، صفحه: 317 تحت الحديث: 5066۔

چڏي آهي اجهو هاڻ ڇت ڦاٽندي ۽ مون تي نعمتن جي برسات شروع ٿي ويندي
 ◆ ڪجهه ماڻهن جو هي ذهن هوندو آهي ته جيئن ته مان نماز پڙهندو آهيان،
 تنهنڪري منهنجي دڪان مان چوري نه ٿي سگهي ◆ جيئن ته مان تلاوت
 ڪندو آهيان، تنهنڪري مون کي ڪا وڏي بيماري نه لڳندي ◆ جيئن ته مان
 دعائون پڙهي ڇڏيون آهن، تنهنڪري هاڻي ڪا مشقت نه ايندي.

هڪ ڳالهه هيءُ آهي ته ماڻهوءَ جو الله پاڪ تي يقين پختو آهي، اها ته
 تمام سٺي ڳالهه آهي پر اسان **نيڪي ڪرڻ کان پوءِ به** تدبير جا محتاج آهيون،
 مثال طور: جيڪڏهن ماڻهو موٽرسائيڪل تي ويهي سفر جي دعا ته پڙهي
 ڇڏي پر رستي ۾ ون ويلنگ (*One Wheeling*) شروع ڪري ڇڏي ۽ پوءِ چوي
 ته مون دعا پڙهي ڇڏي آهي، تنهنڪري هاڻي ڪجهه نه ٿيندو. اها ته تدبير کي
 معطل ڪرڻ واري ڳالهه آهي.

مان الله پاڪ جو امتحان نه وٺندو آهيان

هڪ پيري الله پاڪ جي نبي حضرت عيسيٰ عليه السلام کان ڪنهن پڇيو: ڇا
 توهان الله پاڪ تي توڪل (يعني ڀروسو) رکندا آهيو؟ فرمايائون: ها! بلڪل
 رکندو آهيان. عرض ڪيو ويو: پوءِ هن سامهون واري جبل تي چڙهي پاڻ کي
 هيٺ اڇلايو! ڏسون ته توهان جو رب توهان کي بچائي ٿو يا نه؟ پاڻ عليه السلام
 ڏاڍو سهڻو جواب ڏنو، فرمايائون: **مان الله پاڪ تي توڪل ضرور رکندو آهيان**
پر ان جو امتحان نه وٺندو آهيان.¹

ڏسو! **پيارا اسلامي ڀائرو!** ڪيڏي نه سمجهڻ جي ڳالهه آهي، اسان کي به

¹ فيض القدير، جلد: 3، صفحو: 392، زير حديث: 3445.

غور ڪرڻ گهرجي ته خداخواستہ اسان بہ ڪٿي الله پاڪ جو امتحان وٺڻ جي جرئت ته نہ ڪري رهيا آهيون، مثال طور: ❖ نماز پڙهڻ وڃي رهيا آهيون ۽ دڪان کليل ڇڏي ڏنو آهي ته ڏسان ته نماز جي برڪت سان دڪان محفوظ رهي ٿو يا نہ؟ ❖ گاڏيءَ کي تالو (Lock) نہ لڳايو ۽ يَا جَبَلُ جو ورد ڪري هليا ويا ته ڏسان ته الله پاڪ جي نالي ۾ ڪيتري طاقت آهي...؟ اها نهايت سخت ڳالهه آهي. اسان کي اهڙي طرح تدبير ڇڏي توڪل نہ ڪرڻ گهرجي. پر توڪل ته آهي ئي اهو ته ماڻهو اسباب اختيار ڪري، پنهنجي وَسَ ۾ جيڪو ڪجهه آهي، اهو ڪري، پوءِ نتيجو الله پاڪ جي سپرد ڪري ڇڏي.

لومڙي ٿيڻ، شينهن ڇو نہ ٿيڻ....؟

شيخ سعدي رحمةُ اللهِ عليه هڪ واقعو لکيو آهي ته هڪ شخص هو، جيڪو هڪ پيري روزي روٽيءَ جي ڳولا ۾ نڪتو، رستي ۾ هلندي هلندي هڪ جاءِ تي جهنگ جي ڀرسان سندس گذر ٿيو، ڇا ٿو ڏسي ته هڪ لومڙي آهي پيرن کان معذور آهي. هي ڏسي اهو شخص تمام گهڻو حيران ٿيو ۽ سوچ ۾ پئجي ويو ته هيءَ پاڻ ته شڪار ڪري نہ ٿي سگهي، پوءِ کائيندي پيئندي ڪيئن هوندي؟ تنهنڪري اهو ڏسڻ لاءِ هو اُتي ئي لڪي ويهي رهيو. ٿوري دير گذري ته هڪ شينهن آيو، جنهن جي واٽ ۾ شڪار ڪيل جانور جو گوشت هو، شينهن گوشت آڻي لومڙيءَ جي اڳيان رکيو، لومڙي کائڻ شروع ڪيو، جڏهن ان جو پيٽ ڀرجي ويو ته باقي بچيل گوشت شينهن کنيو ۽ پاسي تي ويهي پاڻ کائڻ لڳو.

هي منظر ڏسي اُن شخص جي اندر جذبو جاڳيو ۽ سوچڻ لڳو ته جيڪو الله پاڪ هن انڌي ۽ معذور لومڙيءَ کي رزق عطا ڪري سگهي ٿو، اهو يقيناً

مون کي به عطا فرمائيندو. اهو سوچي اهو شخص هڪ مسجد ۾ وڃي ويهي رهيو، بس ڏينهن رات الله الله ڪري رهيو آهي، نمازون پڙهي رهيو آهي. دعائون گهري رهيو آهي ته اي اُن اهاج لومڙيءَ کي رزق ڏيڻ وارا مالڪِ ڪريم! مون کي به رزق عطا فرما.

هڪ ڏينهن گذريو، رزق نه آيو، ٻيو ڏينهن گذريو، رزق نه آيو، ٽيون ڏينهن به گذري ويو، هاڻي ته هن شخص جو بڪ کان بُرو حال ٿي ويو، آخرڪار تڙپي تڙپي ۽ روئي روئي بارگاهه الهي ۾ دعا ڪيائين. تڏهن غيب مان آواز آيو: اي شخص! تون لومڙيءَ کي ڏنو، شينهن کي ڇو نه ڏنو، تون لومڙيءَ وانگر ڪنڊ ۾ ته ويهي رهين، پر ايئن ڇو نه ڪيئي ته شينهن وانگر پاڻ به کائين ها ۽ ٻين کي به کارائين ها. توکي هٿ، پير، اکيون، ڪن سڀ ڪجهه ڏنو ويو آهي، وڃ! محنت ڪر، ڪماءِ، پاڻ به ڪاءُ ۽ ٻين کي به ڪاراءِ.¹

پيارا اسلامي ڀائرو! هن واقعي ۾ ڪيترو نه سڪڻ لاءِ سبق آهي، اسان تدبير ڇڏي ڏيون ۽ چئون ته قدرت منهنجي لاءِ پنهنجا قانون بدلائي ڇڏيندي ۽ مون کي ويني ويني ملڻ شروع ٿي ويندو. اها خام خيالي آهي. دعائون ضرور گهرو، نمازون ضرور پڙهو، الله پاڪ جو نالو ضرور وٺو، تلاوت به لازمي ڪريو، پر ان جو مطلب اهو نه آهي ته اسان جا سمورا ڪم معجزاتي طور پاڻمرادو ٿي ويندا، ائين نه آهي پر نيڪيءَ جي برڪت هيءَ هوندي آهي ته ان جي ڪري اسان کي درست تدبير ڪرڻ جو رستو ملي ويندو آهي.

3 ماڻهن جي دعا قبول نه ٿيندي آهي

حديث پاڪ ۾ آهي: رسولِ اڪرم، نورِ مجسم صَلَّي اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ فرمايو: 3

¹ بوستانِ سعدي مع شرح بهارِ بوستان، صفحو: 155-157 ملخصاً

ماڻهن جي دعا قبول نه ٿيندي آهي:

(1): جيڪو ويران جاءِ ۾ قيام ڪري.

وضاحت: مثال طور ڪو شخص ويران ۽ ويران جاءِ ۾ رات گذارڻ لاءِ

ترسي پوي ۽ هاڻي دعائون ڪندو رهي ته يا الله پاڪ! منهنجي حفاظت فرمائ. حديث پاڪ ۾ آهي ته اهڙي شخص جي اها دعا قبول نه ڪئي ويندي آهي.

(2): ٻيو اهو مسافر جيڪو رستي تي قيام ڪري.

وضاحت: اڳئين زماني ۾ ماڻهو پيدل سفر ڪندا هئا، رستا ڪچا هوندا

هئا ته رستي تي ترسڻ نامناسب ۽ خطرناڪ هوندو هو، تنهنڪري فرمايائون: ته جيڪو رستي تي رهي، پاڻ کي خطرن جي حوالي ڪري ۽ پوءِ دعائون گهري ته يا الله پاڪ! مون کي خطرن کان بچاءِ. ته اهڙي شخص جي به دعا قبول نه ٿيندي آهي.

(3): اهو جيڪو پنهنجو جانور پاڻ ڇڏي ڏئي، هاڻي دعا ڪري ته اي الله

پاڪ! ان کي روڪي ڇڏا! ان جي به دعا قبول نه ڪئي ويندي آهي.¹ چو ته مشهور چوڻي آهي ته **خويشتن ڪردو راعلاج نميست** يعني پنهنجي ڪئي جو ڪو علاج ناهي.

جن جون دعائون قبول نه ٿيون ٿين

سيدي اعليٰ حضرت **رحمة الله عليه** مٿي ذڪر ڪيل حديث پاڪ لکڻ کان پوءِ

فرمائن ٿا: **◆** اهڙي طرح جيڪو شخص گهر ۾ هت ٻڌي ويهي رهي ۽ چوي

¹ مجمع الزوائد، ڪتاب الحج، باب ادب السفر، جلد: 3، صفحہ: 366، حديث: 5297۔

تہ اي الله پاڪ مون کي رزق عطا فرمائ ۽ جيڪو پنهنجو مال فضول خرچين ۾ اڏائي ڇڏي ۽ پوءِ چوي ته مالڪ! مون کي ٻيو به عطا فرمائ ۽ جيڪو ظالمن جي وچ ۾ رهي ۽ چوي ته مولا! مون کي انهن جي ظلم کان محفوظ فرمائ ۽ اهڙي طرح جيڪو رات جي اونداهيءَ ۾ اڪيلو نڪري ۽ چاهي ته چورن ۽ بدمعاشن کان محفوظ رهي ۽ جيڪو رات جو دروازو کليل ڇڏي ڏئي ۽ ٿانون کي بِسْمِ اللّٰه پڙهي ڍڪي نه رکي ۽ چاهي ته سندس ٿانوَ بيمارين کان محفوظ رهن ۽ جيڪو بغير هٿ ڌوئڻ جي سمهي پوي اهڙي شخص جا هٿ شيطان چٽيندو آهي ۽ ان مان برص (*Vitiligo*) جي بيماري ٿيڻ جو انديشو آهي ۽ بنا چار ديواري واري ڇت تي سمهي پوي ۽ چاهي ته مان سمهڻ جي حالت ۾ ان تان نه ڪران. ته انهن سڀني جون هنن معاملن ۾ دعائون قبول نه ڪيون وينديون آهن، ڇو ته انهن اسبابن ۽ تدبير کي ڇڏي دعا گهري آهي¹.

تنهنڪري اسان کي گهرجي ته هميشه سني تدبير ڪريون، سني محنت ڪريون، ان کان پوءِ نتيجو الله پاڪ جي سپرد ڪري ڇڏيون.

ڪيو نڪر نه ميرے کام بنیں غیب سے حسن

بندہ بھی ہوں تو کیسے بڑے کار ساز کا

الله پاڪ اسان کي عمل جي توفيق نصيب فرمائي.

اٰمِيْن بِجَاهِ خَاتِمِ النَّبِيِّينَ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ وَسَلَّم

صَلَّى اللّٰهُ عَلَى مُحَمَّدٍ

صَلُّوْا عَلَى الْحَبِيبِ!

¹ فضائل دُعا، صفحہ: 164-166 ملقطاً

12 ديني ڪمن مان هڪ ديني ڪم: نيك اعمال

پيارا اسلامي ڀائرو! نيك بڻجڻ، گناهن کان بچڻ ۽ نيڪين تي استقامت حاصل ڪرڻ لاءِ عاشقانِ رسول جي ديني تحريڪ **دعوتِ اسلامي** جي ديني ماحول سان وابسته ٿي وڃو ۽ **12** ديني ڪمن ۾ خوب زور شور سان حصو وٺو! ان جي برڪت سان **إِنْ شَاءَ اللَّهُ الْكَرِيمُ!** دين ۽ دنيا جون بيشمار ڀلايون نصيب ٿينديون ڏيئي حلقي جي **12** ديني ڪمن مان هڪ ديني ڪم آهي **نيڪ اعمال** جي رسالي مان روزانو جائزو وٺڻ.

◆ پنهنجي اصلاح ڪرڻ ۽ پاڻ کي شيطان کان بچائڻ جو بهترين طريقو هي آهي ته اسان پنهنجين عادتن، پنهنجي ڪردار ۽ پنهنجن عملن جو جائزو وٺندا رهون. موجوده دور ۾ امير اهل سنت مولانا محمد الياس عطار قادري **دَامَتْ بَرَكَاتُهُمُ** **اَللّٰهُمَّ** پنهنجو جائزو وٺڻ جو آسان طريقو **نيڪ اعمال رسالي** جي صورت ۾ ڏنو آهي. ◆ وڏي عمر جي اسلامي ڀائرن لاءِ **نيڪ اعمال رسالي** ۾ **72** سوال جواب لکيل آهن. ◆ هر سوال جي هيٺان **30** خانا آهن. ◆ روزانو سوال پڙهي پنهنجو جائزو وٺڻو هوندو آهي ۽ خانا پڙها هوندا آهن. ◆ درست اسلامي زندگي گذارڻ جو هي بهترين نسخو آهي. ◆ هن جي ذريعي نه ڄاڻ ڪيترن جي اصلاح ٿي چڪي آهي.

توهان به هي رسالو حاصل ڪريو! نيك اعمال جي مطابق روزانو پنهنجو جائزو وٺو! **إِنْ شَاءَ اللَّهُ الْكَرِيمُ!** تمام گهڻو فائدو ٿيندو. ◆ اخلاق سنورجي ويندا. ◆ ڪردار سٺو ٿيندو. ◆ عادتون بهتر ٿينديون. ◆ نيڪين تي استقامت ملندي. ◆ گناهن کان نفرت ٿيندي. ◆ دل روشن ٿيندي. ◆ محبتِ الهي

نصيب ٿيندي **◆** عشق رسول ۾ اضافو ٿيندو **◆** روحانيت ملندي ۽ فڪر آخرت نصيب ٿيندو.

روزانو جائزو وٺڻ جو انعام

هڪ اسلامي پاءُ جو چوڻ آهي ته **الحمد لله!** مون کي نيڪ اعمال سان پيار آهي ۽ ان جي ذريعي روزانو پنهنجو جائزو وٺڻ منهنجو معمول آهي. هڪ پيري مان دعوتِ اسلامي جي قافلي ۾ عاشقانِ رسول سان گڏ صوبي بلوچستان (پاڪستان) جي سفر تي هيس. ته ان دوران مون گنهگار تي ڪرم ٿي ويو. ٿيو ائين جو رات جو جڏهن مان سُمهيس ته منهنجي قسمت جاڳي پئي، پيارا آقا **صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ** منهنجي خواب ۾ تشریف وٺي آيا، مان اڃان سندن جلون ۾ گم ٿي هئس ته پاڻ **صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ** ارشاد فرمايو: جيڪي قافلي ۾ روزانو نيڪ اعمال جي رسالي مان پنهنجو جائزو وٺندا آهن، مان انهن کي پاڻ سان گڏ جنت ۾ وٺي ويندس.

شکريه ڪيون ڪر ادا هوآپ کا يا مصطفیٰ | که پڑوسی خلد میں اپنا بنایا شکریه

دارالافتاءِ اهل سنت ايلي ڪيشن

پيارا اسلامي پائرو! **الحمد لله!** دعوتِ اسلامي علمِ دين جو فيضان عام ڪرڻ ۾ مصروف آهي، دعوتِ اسلامي جي **I.T** ڊپارٽمينٽ هڪ موبائل ايلي ڪيشن جاري ڪئي آهي، جنهن جو نالو آهي **دارالافتاءِ اهل سنت Darul Ifta Ahlesunnat** هن ايلي ڪيشن ۾ توهان کي ملندا: **◆** ڪيترن ئي مذهبي ۽ معاشرتي سوالن جي باري ۾ تحريري فتاويٰ **◆** عقيدن جي باري ۾ احڪام **◆** قرآن ۽ حديث جي باري ۾ احڪام **◆** وضو، غسل ۽ ناپاڪيءَ جا احڪام

◈ نماز جي باري ۾ مسئلا ◈ ميت جي باري ۾ مسئلا ◈ مفتيان دعوتِ اسلامي جا اهم تربيتي ۽ معلوماتي وڊيو ڪليس ۽ بيانات ◈ معاشرتي ۽ مذهبي پهلون متعلق رهنمائي ڪرڻ وارا مختلف آرٽيڪلز (*Articles*) ۽ ڪتاب ◈ مفتيان ڪرام جا مختلف علمي، تربيتي ۽ شرعي معلومات تي مشتمل سلسلا ◈ تجارت ڪورس، فرض علوم ڪورس ۽ ٻيو به گهڻو ڪجهه. هيءَ ايپلي ڪيشن پنهنجي موبائل ۾ انسٽال ڪري ڇڏيو! پاڻ به فائڊو وٺو ۽ ٻين کي به ترغيب ڏياريو.

ڪجه ضروري اعلانات

◈ هر چنچر تي امير اهل سنت دَامَتْ بَرَڪَاتُهُمُ الْعَالِيَه مدني چينل تي لائيو هفتيوار مدني مذاڪرو فرمائيندا آهن، ايندڙ چنچر تي به مدني چينل تي عشاء جي نماز کان پوءِ تقريباً 9 بجي 45 منٽن تي اِنْ شَاءَ اللهُ الْكَرِيم! هفتيوار مدني مذاڪرو ٿيندو، جنهن ۾ امير اهل سنت، مولانا محمد الياس عطار قادري دَامَتْ بَرَڪَاتُهُمُ الْعَالِيَه سوالن جا جواب به عنايت فرمائيندا. سڀني زميدار ۽ عاشقان رسول هن مدني مذاڪري ۾ پاڻ به شرڪت فرمائين ۽ ٻين کي به ان جي دعوت ڏين ◈ شيخ طريقت، امير اهل سنت دَامَتْ بَرَڪَاتُهُمُ الْعَالِيَه هر هفتي هڪ ديني رسالو پڙهڻ جي ترغيب ارشاد فرمائيندا آهن. ايندڙ هفتي جي مدني مذاڪري ۾ رسالي زبان جي حفاظت جي اهميت (گفتگو جا آداب قسط: 05) جو اعلان ڪيو ويندو. هي رسالو پاڻ به پڙهو ۽ ٻين کي به ترغيب ڏياريو ۽ سوشل ميڊيا جهڙوڪ واٽس ايپ وغيره تي، رضاءِ الهي ۽ ثواب حاصل ڪرڻ جي لاءِ ٻين سان به شيئر (*Share*) ڪريو ◈ مڪتبه المدينه هڪ اهم ڪتاب بد شگونِي جي نالي سان شايع ڪيو آهي. هن ڪتاب ۾ توهان بدشگوني جي تعريف، ان جي متعلق حديثون، شگون جا قسم، ان جا مثال ۽ ان جي باري ۾ ڪثير ديني معلومات پڙهي سگهندا. هي ڪتاب مڪتبه المدينه جي ڪنهن به شاخ تان 75 روپين ۾

حاصل ڪريو.

حج جي فرضيت

پيارا اسلامي ڀائرو! سڄي زندگي ۾ هڪ ڀيرو حج فرض آهي ۽ ان جي فرضيت جو انڪار ڪندڙ ڪافر آهي،¹ جڏهن ته طاقت (استطاعت) هئڻ جي باوجود حج نه ڪندڙ گناهگار آهي. الله پاڪ قرآن ڪريم ۾ فرمائي ٿو:

وَلِلّٰهِ عَلَى النَّاسِ حُجُّ الْبَيْتِ مَنِ اسْتَطَاعَ اِلَيْهِ سَبِيْلًا وَمَنْ كَفَرَ فَاِنَّ اللّٰهَ عَزِيزٌ

عَنِ الْعَالَمِيْنَ ﴿٩٧﴾

(پاره: 4، سورة ال عمران: 97)

ترجمو ڪٽر العرفان: ۽ الله جي لاءِ ماڻهن تي ان گهر جو حج ڪرڻ فرض آهي جيڪو به اتي پهچڻ جي طاقت رکي ٿو ۽ جيڪو ان ڪري ڪري ته بيشڪ الله سڄي جهان کان پرواهه آهي.

حج جا ثواب

پيارا اسلامي ڀائرو! ﴿٥﴾ حج ڪرڻ هڪ سڀ کان افضل عمل آهي ﴿٦﴾² حج تنگدستي ۽ گناهن کي ائين دور ڪري ٿو، جهڙي طرح بني لوهه، چاندي ۽ سوني جي مير کي صاف ڪندي آهي³ ﴿٧﴾ حج ڪندڙ پنهنجي گهر وارن مان چار سو (400) ماڻهن جي شفاعت ڪندو.⁴ ﴿٨﴾ مقبول حج، دنيا ۽ ان ۾ جيڪو ڪجهه آهي، انهن سڀني کان بهترين آهي ۽ ان جو بدلو جنت ڪانسواءِ ٻيو ڪجهه ناهي.⁵

حج جا ثواب فرض حج نه ڪرڻ جا نقصان

پيارا اسلامي ڀائرو! ﴿٩﴾ حج فرض هجڻ جي باوجود ڄاڻي وائي نه ڪرڻ جهنم ۾ وٺي وڃڻ وارو ڪم آهي ﴿١٠﴾ جيڪو حج تي قادر هجي ۽ حج نه

1 درمختار، ڪتاب الحج، صفحہ: 155۔

2 بخاري، ڪتاب لاج، باب فضل الحج المبرور، صفحہ: 423، حديث: 1519۔

3 ترمذی، ڪتاب الحج، باب ماجاء في ثواب... الخ، صفحہ: 222، حديث: 810 مختصرآ

4 مسند بزار، جلد: 8، صفحہ: 169، حديث: 3196۔

5 احياء العلوم، ڪتاب اسرار الحج، الفصل الاول في فضائل الحج... الخ، جلد: 1، صفحہ: 318۔

ڪري، اهو سخت ڏوهاري ۽ گنهگار آهي ¹ جنهن کي حج ڪرڻ کان نه ڪا ظاهري ضرورت روڪي، نه ڪو ظالم بادشاهه ۽ نه ئي ڪا اهڙي بيماري جيڪا مانع بڻجي، پوءِ هو حج ڪرڻ بغير مري ويو، ته چاهي يهودي ٿي مري يا نصراني ٿي مري. ² جنهن ٻانهي جو جسم تندرست هجي ۽ هو مالي اعتبار کان خوشحال هجي ۽ هو پنجن سالن تائين حج نه ڪري، اهو يقينن محروم آهي. ³

حج ۽ عمره شعبي جو اعلان

﴿﴾ پيارا اسلامي پائرو! اهي عاشقانِ رسول جيڪي گورنمينٽ اسڪيم حج پاليسي 2027 پاڪستان تحت حج تي وڃڻ جو ارادو رکن ٿا ۽ دعوتِ اسلامي جي حج ۽ عمره شعبي جي حج گروپن ۾ شامل ٿي هن فريضي کي سرانجام ڏيڻ چاهين ٿا، اهي پنهنجي رجسٽريشن فارم جي PDF حج ۽ عمره شعبي جي هن واٽس ايپ نمبر

03705065072 تي موڪلين.

نوٽ: پاڪستان ۾ ڪٿي به حج ۽ عمره جي تربيت لاءِ هيٺئر ئي مجلس حج ۽ عمره پاڪستان جي آفیشل نمبرن تي رابطو ڪريو، نمبر نوٽ ڪري وٺو:

03700032626-03705065072

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّيَ اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ

پيارا اسلامي پائرو! بيان کي اختتام ڏانهن آڻيندي سنت جي فضيلت ۽ ڪجهه آدابِ زندگي بيان ڪرڻ جي سعادت حاصل ڪري رهيو آهيان ٿو. تاجدار رسالت، شهنشاهه نبوت صَلَّيَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ فرمايو: **مَنْ أَحَبَّ سُنَّتِي فَقَدْ أَحَبَّنِي وَمَنْ أَحَبَّنِي كَانَ**

1 تفسیر نعیمی، پارہ: 4، سورۃ ال عمران، زیر آیت: 97، جلد: 4، صفحہ: 40

2 دارمی، کتاب المناسک، باب من مات... الخ، صفحہ: 335، حدیث: 1791

3 ابن حبان، کتاب الحج، باب فی فضل الحج و العمرة، صفحہ: 1016، حدیث: 3703۔

مَعْنَى فِي الْجَنَّةِ يعني جنهن منهنجي سنت سان محبت ڪئي ان مون سان محبت ڪئي ۽ جنهن مون سان محبت ڪئي اهو جنت ۾ مون سان گڏ هوندو. (1)

سينہ تیری سُنّت کا مدینہ بنے آقا! | جنت میں پڑوسی مجھے تم اپنا بنانا

سُرمو پائڻ جون سنتون ۽ آداب

فرمانِ آخري نبي، رسولِ هاشمي صَلَّي اللہُ عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم: سڀني سُرمَن ۾ بهتر سُرمو اِشمد آهي چوہہ هي نظر کي روشن ڪندو آهي ۽ پنڀڻيون وَڌائيندو آهي. (2)

اي عاشقانِ رسول! پٿر جو سُرمو استعمال ڪرڻ ۾ حرج نہ آهي ۽ ڪارو سُرمو يا ڪجل زينت جي ارادي (يعني خوبصورتيءَ جي نيت سان) مرد کي لڳائڻ مڪروه آهي ۽ جيڪڏهن زينت مقصود نہ هجي تہ ڪراھت نہ آهي، سُرمو رات جو سمهڻ وقت استعمال ڪرڻ سنت آهي ❖ سُرمو استعمال ڪرڻ جي 3 منقول طريقن جو خلاصو پيش خدمت آهي: (1): ڪڏهن ٻنهي اکين ۾ 3، 3 سَرائُون (2): ڪڏهن ساڄي اک ۾ 3 سَرائُون ۽ کاٻي اک ۾ 2 سَرائُون (3): ڪڏهن ٻنهي اکين ۾ 2، 2 سَرائُون ۽ پوءِ آخر ۾ هڪ سَرائي تي سُرمو لڳائي ان جو هڪ هڪ چيڙو ٻنهي اکين ۾ لڳايو، ائين ڪرڻ سان **إِنْ شَاءَ اللہُ الْكَرِيمُ!** تنهي طريقن تي عمل ٿيندو رهندو.

اي عاشقانِ رسول! تڪريم جا جيترا بہ ڪم هوندا هئا اسان جا پيارا آقا صَلَّي اللہُ عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم سڀ ساڄي پاسي کان شروع ڪندا هئا، تنهنڪري پهريان ساڄي، پوءِ کاٻي اک ۾ سُرمو پايو. (3)

1: تاريخ دمشق، جلد: 9، صفحہ: 343۔

2: ابن ماجہ، کتاب الطب، باب الکحل بالاجد، صفحہ: 566، حديث: 3497۔

3: 550 سنتين اور آداب، صفحہ: 38۔

عجب نہیں کہ لکھا لوح کا نظر آئے! | جو نقشِ پا کا لگاؤں غبار آنکھوں میں (1)

مختلف سنتون سکڻ جي لاءِ مڪتبه المدينه جي شايع ٿيل ڪتاب **بهار شريعت** جلد: 3 مان حصو 16 ۽ شيخ طريقت، امير اهل سنت **مولانا الياس قادري** دَامَتْ بَرَكَاتُهُمُ الْعَالِيَه جو 91 صفحن تي مشتمل رسالو **550 سنتون ۽ آداب** خريد فرمايو ۽ پڙهو. سنتون سکڻ جو هڪ بهترين ذريعو دعوتِ اسلامي جي قافلن ۾ عاشقانِ رسول سان گڏ سنتن پريو سفر ڪرڻ به آهي.

اُلفتِ مصطفیٰ اور خوفِ خدا | چاهئے گر تمہیں قافلے میں چلو
علم حاصل کرو، جہنل زائل کرو | پاؤ گے راتیں قافلے میں چلو (2)
الله پاک اسان کي عمل جي توفيق عطا فرمائي.

اٰمِيْنُ بِجَاہِ خَاتِمِ النَّبِيِّنَ صَلَّی اللہُ عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم

صَلُّوْا عَلَی الْحَبِیْب! صَلَّی اللہُ عَلَی مُحَمَّد

1... سامانِ بخشش، صفحہ: 147۔

2... وسائلِ بخشش، صفحہ: 669 ملقطاً۔

دُعوتِ اسلامي جي هفتيوار سنتن ڀري

اجتماع ۾ پڙهيا ويندڙ 6 درود شريف ۽ 2 دعائون

(1) جمع جي رات جو درود

اَللّٰهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ وَبَارِكْ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ النَّبِيِّ الْأُمِّيِّ الْحَبِيبِ الْعَالِي

الْقَدَرِ الْعَظِيمِ الْجَاةِ وَعَلَىٰ آلِهِ وَصَحْبِهِ وَسَلِّمْ

بزرگن فرمايو ته جيڪو شخص هر جمعرات (جمع ۽ خميس جي وچين رات) هن دُرود شريف کي پابندي سان گهٽ ۾ گهٽ هڪ ڀيرو پڙهندو موت جي وقت سرڪار مدينه صَلَّي اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّم جي زيارت ڪندو ۽ قبر ۾ داخل ٿيڻ وقت به ايستائين هو ڏسندو ته سرڪار مدينه صَلَّي اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّم ان کي پنهنجي هٿن سان قبر ۾ داخل ڪري رهيا آهن. (1)

(2) سمورا گناه معاف

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى سَيِّدِنَا وَمَوْلَانَا مُحَمَّدٍ وَعَلَىٰ آلِهِ وَسَلِّمْ

حضرت سَيِّدُنَا انس رَضِيَ اللهُ عَنْهُ کان روايت آهي ته تاجدار مدينه صَلَّي اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّم جن فرمايو: جيڪو شخص هي دُرود شريف پڙهي جيڪڏهن بيٺل هو تو ويهڻ کان پهريان ۽ ويٺل هو ته بيٺل کان پهريان، ان جا گناه معاف ڪيا ويندا. (2)

(3) رحمت جا ستر دروازا

1... افضل الصلوات على سيد السادات، الصلاة السادسة والخمسون، ص 151 ملخصاً

2... افضل الصلوات على سيد السادات، الصلاة الحادية عشرة، ص 65

صَلَّى اللّٰهُ عَلٰى مُحَمَّدٍ

جيڪو هي دُرُود شريف پڙهندو آهي ان تي رحمت جا ستر دروازا کوليا ويندا آهن.⁽¹⁾

(4) ڇهه لک دُرُود شريفن جو ثواب

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ عَدَدَ مَا فِي عِلْمِ اللّٰهِ صَلَاةً دَائِبَةً بِدَوَامِ مُلْكِ اللّٰهِ
حضرت احمد صاوي رَحْمَةُ اللّٰهِ عَلَيْهِ ڪن بزرگن کان نقل ڪن ٿا هن دُرُود شريف
کي هڪ ڀيرو پڙهڻ سان ڇهه لک دُرُود شريف پڙهڻ جو ثواب حاصل ٿيندو
آهي.⁽²⁾

(5) قُرْبِ مُصْطَفِي صَلَّي اللّٰهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ وَسَلَّم

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ كَمَا تُحِبُّ وَتَرْضٰى لَهٗ

هڪ ڏينهن هڪ شخص آيو ته خُصُورِ انور صَلَّي اللّٰهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ وَسَلَّم کيس پنهنجي ۽
صديقِ اڪبر رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ جي وچ ۾ ويهاريو، انهيءَ تي صحابہ ڪرام رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُمْ کي
تَعْجَبُ ٿيو ته اهڙي مرتبي وارو شخص ڪير آهي جڏهن اهو هليو ويو ته
سرڪارِ مدينه صَلَّي اللّٰهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ وَسَلَّم جن فرمايو: هو جڏهن مون تي دُرُودِ پاڪ پڙهندو
آهي ته هيئن پڙهندو آهي.⁽³⁾

(6) دُرُودِ شَفَاعَتِ

1... القول البدیع، الباب الثاني، ص 277

2... افضل الصلوات على سيد السادات، الصلاة الثانية والخمسون، ص 149

3... القول البدیع، الباب الاول، ص 3125

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاَنْزِلْهُ الْبَقْعَدَ الْبُقْرَبِ عِنْدَكَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ

شافع امر ﷺ جن جو فرمان معظم آهي : جيڪو شخص هي درود پاڪ پڙهي ان جي لاءِ منهنجي شفاعت واجب ٿي ويندي آهي. (1)

(1) هڪ هزار ڏينهن جون نيڪيون

جَزَى اللّٰهُ عَنَّا مُحَمَّدًا مَا هُوَ اَهْلُهُ

حضرت سيّدنا ابن عباس رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُمَا کان روايت آهي ته سرڪارِ مدينه ﷺ جن فرمايو: هي درود شريف پڙهڻ واري جي لاءِ ستر فرشتا هڪ هزار ڏينهن تائين نيڪيون لکندا آهن. (2)

(2) چئن شپ قدر حاصل ڪري ورتي

لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ الْحَلِيمُ الْكَرِيمُ، سُبْحَنَ اللّٰهِ رَبِّ السَّمٰوٰتِ السَّبْعِ وَرَبِّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ

(خداءِ حليم و ڪريم کان سواءِ ڪوئي عبادت جي لائق ناهي، الله عَزَّوَجَلَّ پاڪ آهي جيڪو ستن آسمانن ۽ عرشِ عظيم جو پروردگار آهي) فرمانِ مصطفيٰ ﷺ: جنهن هن دُعا کي ٽي ڀيرا پڙهيو چئن ان شپ قدر کي حاصل ڪري ورتو. (3)

صَلُّوْا عَلَي الْحَبِيْب! صَلِّ اللّٰهُ عَلٰى مُحَمَّد

1... الترغيب والترهيب، ج 2، ص 329، حديث 31

2... مجمع الزوائد، كتاب الادعية، باب في كيفية الصلاة... الخ، 10/254، حديث: 17305

3... ابن عساکر ج 19، ص 155، حديث 4455